

FORMOWANIE (3) *sb n*

Oba o oraz a jasne; e z tekstu nie oznaczającego -é.

sg N formowani(e) (2). ◇ G formowaniå (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Nadawanie czemuś określonego kształtu; tu o kształcie liter i formie pisowni; formatio, formatura verborum, fictura verborum Cn (1) : [języki germańskie] obiecádło tósz máią co y Lácinnicy, krom formowánia liter y piánia, które łobie nácia każda iáko chce y vmié wymyśla. [...] Nász [język] tézma /sch/ Niemieckie, ále iuż inżym łpołobem ná /sz/ odmienione. JanNKar Dv.*

2. *Urabianie, kształtowanie czegoś według wzoru; czynienie podobnym (1) : Conformatio, Xtałtowanie/ Formowanie/ Przirownanie. Mącz 134b.*

3. *Wyrażanie, okazywanie, odtwarzanie (1) : Ethopoeia, Formowanie álbo. Náśládowanie cudzych obyczáyów Mącz 108d.*

Cf FORMOWAĆ